

Reactie van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Bij het opvragen van cijfers bij de 14 pilot gemeenten over het aantal dak- en thuisloze jongeren zien we inderdaad verschillen tussen gemeenten, zowel qua indicatoren als qua bronnen. Gemeenten zijn primair verantwoordelijk voor 'hun eigen' daklozen, dus dat zij hiervoor hun eigen methoden hanteren is in eerste instantie geen gekke gedachte. Vanuit een landelijk programma als het Actieprogramma Dak- en Thuisloze Jongeren helpt het uiteraard wel om de opgave op grotere schaal beter in beeld te brengen en ook om de verschillende lokale situaties met elkaar te kunnen vergelijken. Immers: hoe beter de jongeren lokaal in beeld zijn hoe beter er gekeken kan worden naar oplossingen voor deze jongeren. Gemeenten geven aan hier zelf ook belang aan te hechten.

Binnen het Actieprogramma werken we daarom aan een eenduidige monitoring die de pilotgemeenten ook helpt om de opgave beter in beeld te brengen. Voor de 14 pilot gemeenten (incl. de G4 met het hoogste aantal dak- en thuisloze jongeren) zijn we nu in een afrondende fase van het uitvoeren van een 0-meting voor de monitoring. Voor de 0-meting wordt de CBS-definitie van dakloosheid aangehouden, zodat cijfers met elkaar vergeleken kunnen worden. Gevraagd is naar het aantal dak- en thuisloze jongeren, herhaalde dak- en thuisloosheid(terugval), wachttijd op opvangplek, gemiddelde duur in de opvang en reden dakloosheid. In afstemming met de 14 pilotgemeenten is bepaald welke bronnen er worden gebruikt voor het aanleveren van de cijfers zodat de gegevens uiteindelijk ook vergelijkbaar zijn. De komende weken wordt met de pilotgemeenten verder gesproken over de kwaliteit, volledigheid en vergelijkbaarheid van de aangeleverde data.

De 0-meting in de 14 pilotgemeenten wordt opgevolgd door halfjaarlijkse vervolgmetingen als instrument om de invloed van het beleid op de omvang van de groep dak- en thuisloze jongeren inzichtelijk te maken. Door ervoor te zorgen dat alle gemeenten de 4 overeen gekomen indicatoren opleveren, gebruik makend van dezelfde bronnen, beschikken we over de informatie die het effect van beleid kan monitoren. Sowieso wordt de voortgang van het Actieprogramma periodiek op bestuurlijk niveau besproken. Daarvoor gebruiken we ook rapportages van het CBS, waarin een gefundeerde inschatting wordt gemaakt van het aantal dak- en thuislozen in het algemeen en ook dak- en thuisloze jongeren specifiek. De jongeren zelf worden bij het gehele traject nadrukkelijk betrokken. Zij bewaken daarmee de voortgang en geven steeds aan wat wel en niet goed (genoeg) gaat.

Dan nog even als het gaat over de groep dak- en thuislozen in het algemeen: zoals je weet hebben gemeenten hierover informatie bij ons aangeleverd in het kader van de brede aanpak dakloosheid. Dat geeft een beeld van de problematiek op regionaal niveau. In het kader van de brede aanpak bekijken we wat de aangeleverde informatie betekent voor de monitoring in de komende periode. In april informeert het ministerie van VWS over de uitvraag onder gemeenten, in juni informeert het kabinet de Tweede Kamer over de brede aanpak van dakloosheid incl. het monitoren van de voortgang in de komende periode.